



EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

BİRİNCİ SEKSIYA

“MALIKOV VƏ OŞEPKOV RUSİYAYA QARŞI” İŞİ

(Şikayət №42981/06)

QƏRAR

STRASBURQ şəhəri

12 noyabr 2015-ci il

Bu qərar qanuni qüvvəsini almışdır, lakin redaksiya düzəlişləri aparıla bilər.

Avropa İnsan hüquqları məhkəməsi (Birinci Seksiya),
Sədr Xanlar Hacıyev,
Hakimlər
Culiya Laffrank,
Dmitriy Dedov
və Seksiya Katibinin Müavini Andre Vampaşdan ibarət tərkibdə

20 oktyabr 2015-ci il tarixində “Malikov və Oşepkov Rusiyaya qarşı” işi üzrə bağlı qapılar arxasında iclas keçirərək, həmin tarixdə təsdiq olunmuş aşağıdakı qərarı qəbul etdi:

PROSEDUR

1. İş İnsan hüquqları və əsas azadlıqları haqqında Konvensiyanın 34-cü maddəsinə müvafiq olaraq dörd Rusiya vətəndaşı: İ.İ.Malikov, A.A.Oşepkov, S.F.Seryogin və A.P.Romanenko tərəfindən Məhkəməyə verilmiş Rusiya Federasiyasına qarşı şikayət (№42981/06) əsasında başlanmışdır. Şikayət məhkəməyə 28 avqust 2006-cı il tarixində verilmişdir.

2. Rusiya Federasiyasının Hökuməti (bundan sonra – “Hökumət”) Rusiya Federasiyasının Avropa İnsan hüquqları məhkəməsi yanında müvəkkili cənab Q.Matyuşkin tərəfindən təmsil olunmuşdur.

3. 26 may 2010-cu il tarixində şikayət Hökumətə yönləndirilmişdir.

4. 22 sentyabr 2010-cu il tarixində Hökumət birtərəfli bəyannamə verərək, ərizəçilərin xeyrinə qəbul edilmiş yekun qərarın işə nəzarət qaydasında yenidən baxılması nəticəsində ləğv edilməsi ilə əlaqədar olaraq onların hüquqlarının pozulduğunu qəbul etmişdir. Bəyannamədə həmçinin göstərilmişdir ki, dövlətdaxili məhkəmələrin qərarı onun nəzarət instansiyası məhkəməsi tərəfindən ləğv edilməsinə qədər “icra edilmişdir”.

5. 18 sentyabr 2012-ci il tarixində Məhkəmə bu şikayəti Hökumətin birtərəfli bəyannamələr verdiyi digər analogi şikayətlərlə birləşdirmək və onları Konvensiyanın 37-ci maddəsinin 1-ci bəndinin (c) yarım bəndinə müvafiq olaraq baxılmalı olan işlər siyahısından çıxarmaq qərarına gəlmişdir (bax: “Alov və digər 10 nəfər Rusiyaya qarşı” (*Alov and 10 Others v. Russia*) işi üzrə qərar, şikayət № 27127/05, 18 sentyabr 2012-ci il).

6. 17 iyun 2013-cü il tarixində Rusiya Federasiyasının Avropa Məhkəməsi yanında Müvəkkili Məhkəməyə yuxarıda qeyd olunmuş şikayətin İ.İ.Malikov və A.A.Oşepkovun (bundan sonra – “ərizəçilər”) şikayətlərinə dair hissədə baxılmalı

olan işlər siyahısında bərpa olunmasına dair sorğu vermişdir. Bu sorğu Axtubinsk şəhər məhkəməsi tərəfindən bu iki ərizəçi ilə bağlı çıxarılmış 26 iyul 2002-ci il tarixli qərarın icrasına dair Rusiya hakimiyyət orqanlarının Məhkəməyə yanlış informasiya vermələri faktı ilə əsaslandırılmışdır.

7. 24 iyul 2013-cü il tarixində İ.İ.Malikov və A.A.Oşepkov Məhkəməyə analogi sorğu vermişlər.

8. 17 sentyabr 2013-cü il tarixində Məhkəmə Konvensiyanın 37-ci maddəsinin 2-ci bəndinə müvafiq olaraq şikayətin ərizəçilər İ.İ.Malikov və A.A.Oşepkovun şikayətlərinə dair hissədə baxılmalı olan işlər siyahısında bərpa edilməsinə dair qərar qəbul etmişdir.

FAKTLAR

I. İŞİN HALLARI

9. Tərəflərin təqdim etdikləri faktlar aşağıdakı şəkildə şərh edilə bilər.

A. Milli məhkəmələrdə məhkəmə araşdırmaları

10. Hər iki ərizəçi pensiyaçıdır. 2002-ci ildə onlar pensiyalarının düzgün hesablanmaması ilə əlaqədar olaraq Pensiya fondunun vilayət idarəsinə (bundan sonra – “Pensiya fondu”) müraciət etmişlər. Onlar iddia etmişlər ki, Pensiya fondu onların xidməti ilə bağlı bütün sənədləri nəzərə almamışdır.

11. 26 iyul 2002-ci il tarixində Həştərxan vilayəti Axtubinsk şəhər məhkəməsi ərizəçilərin tələblərini təmin edən qətnamə qəbul etmişdir.

12. 3 sentyabr 2002-ci il tarixində bu qətnamə apellyasiya instansiyasında Həştərxan vilayəti məhkəməsinin qərarı ilə qüvvədə saxlanılmışdır.

13. 27 yanvar 2003-cü il tarixində Axtubinsk şəhər məhkəməsi ərizəçilərin pensiyasının 19 dekabr 2001-ci il tarixindən yenidən hesablanmalı olduğunu dəqiqləşdirməklə yeni qətnamə qəbul etmişdir.

14. 26 yanvar 2005-ci il tarixində Həştərxan Vilayət Məhkəməsinin Rəyasət heyəti Pensiya fondunun 26 iyul 2002-ci il tarixli qətnaməyə qarşı verdiyi "işə nəzarət qaydasında yenidən baxılması haqqında" vəsatətini rədd edən qərarı çıxarmışdır.

15. 3 mart 2006-cı il tarixində Rusiya Federasiyasının Ali Məhkəməsi 26 iyul 2002-ci il tarixli qətnaməni, 3 sentyabr 2002-ci il tarixli və 26 yanvar 2005-ci il tarixli qərarları **maddi-hüquq normalarının düzgün tətbiq edilməməsi** səbəbindən ləğv etmiş və ərizəçilərin bütün vəsatətlərini rədd etmişdir.

B. Dövlətdaxili səviyyədə araşdırmanın davam etdirilməsi

16. Məhkəmənin Konvensiyanın 37-ci maddəsinin 1-ci bəndinin (c) yarım bəndinə müvafiq olaraq ərizəçilərin işi baxılmalı olan işlər siyahısından çıxarıldıqdan sonra (*bax: yuxarıda 5-ci bənd*), ərizəçilər Rusiya məhkəmələrində icraatın davam etdirilməsinə rəvac vermişlər.

1. Ərizəçilərin Məhkəmənin onların şikayətinin baxılmalı olan işlər siyahısından çıxarılması haqqında qərarından sonra icraatın bərpa olunması haqqında vəsatəti

17. Ərizəçilər müəyyən edilməmiş tarixdə Rusiya Federasiyası Ali Məhkəməsinin 3 mart 2006-cı il tarixli qərarı ilə ləğv edilmiş icraatın *yeni açılmış hallar əsasında bərpa edilməsi haqqında* ərizə vermişlər. Ərizəçilərin onların xeyrinə olan dövlətdaxili qərarların ləğv edilməsi nəticəsində çəkilmiş maddi zərərin ödənilməsinə tələb etmələrini göstərən hallar yoxdur.

18. Onlar iddia etmişlər ki, onların hüquqlarının hakimiyyət orqanları tərəfindən pozulduğu etiraf edildikdən sonra şikayətin baxılmalı olan işlər siyahısından çıxarılması haqqında Məhkəmənin 18 sentyabr 2012-ci il tarixində qəbul edilmiş qərarı iş üzrə icraatın bərpasını şərtləndirən *yeni açılmış halı* təşkil etmişdir.

19. 19 mart 2013-cü il tarixində Ali Məhkəmə qeyd etmişdir ki, Məhkəmənin ərizəçilərin hüquqlarının pozulmasının Hakimiyyət orqanları tərəfindən tanınmasından sonra şikayəti baxılmalı olan işlər siyahısından çıxarılmasına dair qərarından görünür ki, bir tərəfdən, ləğv edilmiş qərar üzrə ödənilməli olan bütün məbləğlər ərizəçilərə ödənilmiş, digər tərəfdən isə Məhkəmə işə nəzarət qaydasında yenidən baxmış məhkəmənin qərarının özü özlüyündə Konvensiyaya zidd olduğunu müəyyən etməmişdir. Beləliklə, Ali Məhkəmə ərizəçilərin işinin baxılmasını bərpa etmək zərurətinin olmadığı haqqında nəticəyə gəlmişdir.

20. 8 iyul 2013-cü il tarixində Ali Məhkəmənin Rəyasət heyətinin hakimi tərəfindən ərizəçilərin əvvəllər çıxarılmış qərara nəzarət qaydasında yenidən baxılmasına dair vəsatəti rədd edilmişdir.

21. 18 sentyabr 2013-cü il tarixindən Ali Məhkəmənin Sədri ərizəçilərin şikayətlərinə nəzarət qaydasında yenidən baxılması haqqında təqdimatın çıxarılmasına dair vəsatətinin təmin edilməsindən Mülki prosessual məcəllənin 391.11 maddəsinə müvafiq olaraq imtina etmişdir.

2. Ərizəçilər tərəfindən başlanmış digər icraatlar

22. Müəyyən edilməmiş tarixdə ərizəçilər Mülki prosessual məcəllənin 25-ci fəslinə müvafiq olaraq Pensiya fondunun 26 iyul 2002-ci il tarixli qərarının 3 mart 2006-cı il tarixində ləğv edilməsində icra edilməməsi ilə bağlı şikayət vermişlər. Onlar Axtubinsk şəhər məhkəməsi tərəfindən çıxarılmış 26 iyul 2002-ci il tarixli qərara müvafiq olaraq 19 dekabr 2001-ci il tarixindən 3 mart 2006-cı il tarixinədək olan dövr üçün indeksasiya etməklə pensiya üzrə borcun ödənilməsini tələb etmişlər.

23. 7 noyabr 2013-cü il tarixində Moskva şəhəri Taqanka Rayon Məhkəməsi onların şikayətini baxılmamış saxlayaraq, mübahisənin ərizəçilərin hüquqları barəsində aparıldığı nəzərə alaraq, ona Mülki Prosessual Məcəllənin 25-ci fəslinə müvafiq olaraq deyil, iddia icraatı qaydasında baxılmalıdır.

24. 26 dekabr 2013-cü il tarixində Moskva Şəhər Məhkəməsi qeyd olunmuş qərarı apellyasiya instansiyasında dəyişdirmədən saxlamışdır.

2. TƏTBİQ EDİLMƏLİ OLAN MİLLİ QANUNVERİCİLİK VƏ MƏHKƏMƏ PRAKTİKASI

25. Baxılan vaxtda məhkəmə nəzarəti proseduru tənzimləyən tətbiq edilməli olan daxili qanunvericilik Məhkəmənin “Kot Rusiyaya qarşı” işi üzrə 18 yanvar 2007-ci il tarixli qərarında əks olunub (*Kot v. Russia*) (şikayət № 20887/03, bənd 17).

26. 1 yanvar 2012-ci il tarixindən sonra nəzarət qaydasında təkrar baxılma proseduru tənzimləyən tətbiq edilməli olan dövlətdaxili hüquq Avropa Məhkəməsinin “Abramyan və digərləri Rusiyaya qarşı” işi üzrə 12 may 2015-ci il tarixli qərarında verilib (*Abramyan and Others v. Russia*), şikayət № 38951/13 və № 59611/13, 42-45-ci bəndlər.

27. İşə Məhkəmənin qərarı ilə bağlı baxışın bərpa olunmasına dair tətbiq edilməli olan qanunvericilik və praktika Avropa Məhkəməsinin “Davidov və Rusiyaya qarşı” işi üzrə 20 oktyabr 2014-cü il tarixli qərarında ümumiləşdirilib (*Davydov v. Russia*), şikayət №18967/07, 11-15-ci bəndlər.

28. RF MPM-in 25-ci fəslində dövlət orqanlarının hərəkət və hərəkətsizliyindən məhkəmələrə şikayət verilməsi proseduru təsvir olunmuşdur. Rusiya məhkəmələri, ərizəni əsaslı hesab edərək, müvafiq dövlət hakimiyyəti orqanı, yerli özünüidarətmə orqanı, vəzifəli şəxs, dövlət və ya bələdiyyə qulluqçusunun vətəndaşın hüquq və azadlıqlarının yol verilmiş pozuntuları və ya vətəndaşın öz hüquq və azadlıqlarının həyata keçirilməsinə mane olan halları tam həcmdə aradan qaldırmaq vəzifəsi haqqında qərar qəbul edir (maddə 258).

HÜQUQ

I. KONVENSIYANIN 6-CI MADDƏSİ VƏ 1 SAYLI PROTOKOLUN 1-Cİ MADDƏSİNİN MƏHKƏMƏ NƏZARƏTİ PROSEDURU İLƏ BAĞLI EHTİMAL OLUNAN POZUNTUSU

29. Ərizəçilər Konvensiyanın 6-cı maddəsinin 1-ci bəndi və 1 saylı Protokolun 1-ci maddəsinə müvafiq olaraq, 26 iyul 2002-ci il tarixli qərarın nəzarət qaydasında ləğv edilməsindən şikayət etmişlər. Bu maddələrin hazırkı işlə bağlı hissəsində deyilir:

6-cı maddənin 1-ci bəndi:

“Mülki hüquq və vəzifələri ilə bağlı mübahisə zamanı... hər bir kəs məhkəmə tərəfindən... ağılabatan müddətdə işin ədalətli... araşdırılması hüququna malikdir...”.

1 saylı Protokolun 1-ci maddəsi:

“Hər bir fiziki və hüquqi şəxs öz mülkiyyətindən maneəsiz istifadə hüququna malikdir. Heç kəs, cəmiyyətin maraqları naminə, qanunla və beynəlxalq hüququn ümumi prinsipləri ilə nəzərdə tutulmuş şərtlər istisna olmaqla, öz mülkiyyətindən məhrum edilə bilməz.

A. Məqbulluq (qəbuledilənlik)

30. Məhkəmə qeyd edir ki, bu şikayət Konvensiyanın 35-ci maddəsinin 3-cü bəndinin “a” yarım bəndinin mənasına görə aşkar əsassız deyil. Daha sonra o, qeyd edir ki, şikayət istənilən digər əsaslara görə həm də qeyri-məqbul deyil. Müvafiq olaraq, o qəbuledilən hesab edilməlidir.

B. Şikayətlərin mahiyyəti

31. Məhkəmə öncə də, bu işdə olduğu kimi, işlərə nəzarət qaydasında yenidən baxılmanın, məcburi qüvvəyə malik qərarların *"maddi-hüquq normalarının ehtimal olunan yanlış şərh"* səbəbi ilə ləğv edilməsi üçün istifadə edildiyi hallarda 6-cı maddənin 1-ci bəndinin pozuntusunu müəyyən etmişdir (*bax: məsələn, yuxarıda qeyd olunmuş "Kot Rusiyaya qarşı" işi üzrə qərar*). Ərizəçilərin xeyrinə çıxarılmış dövlətdaxili qərarların ləğvini əsaslandırmaq üçün Ali Məhkəmənin istinad etdiyi səbəbləri nəzərə almaqla (*bax: yuxarıda 15-ci bənd*), Məhkəmə özünün presedent praktikasından kənarlaşmaq üçün səbəblər görmür.

32. Müvafiq olaraq, 6-cı maddənin pozulması faktı müəyyən edilmişdir.

33. Məhkəmə daha sonra qeyd edir ki, yekun qərar, orada heç bir konkret məbləğlərin göstərilmədiyinə baxmayaraq, Dövlətin üzərinə açıq-aşkar öhdəlik qoyurdu ki, o, əvvəllər ərizəçilərə ödənilmiş pensiya məbləğlərini yenidən hesablasın. Beləliklə, bu məhkəmə qərarı 1 saylı Protokolun 1-ci maddəsinin mənasına görə mülkiyyət obyektini yaratmışdır (*bax: Avropa Məhkəməsinin "Vasilopulu Yunanıstanına qarşı" (Vasilopoulou v. Greece) işi üzrə 21 mart 2002-ci*

il tarixli qərarı, şikayət № 47541/99, 22-ci bənd və Avropa Məhkəməsinin “Malinovskiy Rusiyaya qarşı” (*Malinovskiy v. Russia*) işi üzrə qərarı, şikayət № 41302/02, 43-cü bənd, ECHR 2005-VII (çıxarışlar).

Bu qərarın ləğvi **hüquqi müəyyənlik prinsipini** pozaraq, ərizəçilərin məhkəmə qərarının məcburiliyinə etimadını qırmış və onları qanuni olaraq alacaqlarını gözlədikləri məbləği məhkəmə yolu ilə almaq imkanından məhrum etmişdir (bax: Avropa Məhkəməsinin “Dovquçits Rusiyaya qarşı” (*Dovguchits v. Russia*) işi üzrə 7 iyun 2007-ci il tarixli qərarı, şikayət № 2999/03, 35-ci bənd).

34. Beləliklə, 1 sayılı Protokolun 1-ci maddəsinin pozulması baş vermişdir.

2. KONVENSIYANIN 41-Cİ MADDƏSİNİN TƏTBİQİ

35. Konvensiyanın 41-ci maddəsində nəzərdə tutulur:

“Əgər Məhkəmə Konvensiyanın və ona dair Protokolların müddələrinin pozulduğunu, lakin Razılığa gələn Yüksək Tərəfin daxili hüququnun yalnız bu pozuntunun nəticələrinin qismən aradan qaldırılmasına imkan verdiyini müəyyən edirsə, Məhkəmə zəruri halda, zərərçəkən tərəfə əvəzin ədalətli ödənilməsinə təyin edir”.

A. Zərər

36. Avropa Məhkəməsi təkrar edir ki, bir qayda olaraq, aşkarlanmış pozuntuların ən münasib ödənilməsi forması ərizəçilərin Konvensiyanın müddələrinin pozulmayacağı təqdirdə malik olacaqları statusunun bərpa edilməsidir (bax: Avropa Məhkəməsinin “Piersack Belçikaya qarşı” (*Piersack v. Belgium*) işi üzrə 26 oktyabr 1984-cü il tarixli qərarı, 12-ci bənd, Seriya A №85; bax: müvafiq dəyişikliklərlə Avropa Məhkəməsinin “Gençel Türkiyəyə qarşı” (*Gençel v. Turkey*) işi üzrə 23 oktyabr 2003-cü il tarixli qərarı, şikayət №53431/99, 27-ci bənd, eləcə də yuxarıda qeyd edilmiş “Dovquçits Rusiyaya qarşı” işi üzrə qərar, 48-ci bənd).

37. Bu işdə Məhkəmə ərizəçilərin xeyrinə çıxarılmış yekun qərarın nəzarət qaydasında yenidən baxılma nəticəsində ləğv edilməsi ilə bağlı Konvensiyanın 6-cı maddəsinin 1-ci bəndi və 1 sayılı Protokolun 1-ci maddəsinin pozuntusunu müəyyən etmişdir. Tərəflər arasında ümumi mövqe ondan ibarətdir ki, Axtubinsk şəhər məhkəməsi tərəfindən 26 iyul 2002-ci il tarixində çıxarılmış, Həştərxan Vilayət Məhkəməsi tərəfindən 3 sentyabr 2002-ci il tarixində qüvvədə saxlanılmış və 27 yanvar 2003-cü il tarixində dəqiqləşdirilmiş qətnamənin icra edilməmiş qalmışdır. Beləliklə, Ərizəçilər yuxarıda qeyd edilmiş qətnamə ləğv edilənədək onun hakimiyyət orqanları tərəfindən icra ediləcəyi halda alacaqları məbləğləri almamışlar.

38. Məhkəmə eyni zamanda qeyd edir ki, 26 iyul 2002-ci il tarixli qərar ilə

hər hansı bir məbləğin verilməsi qət edilməmiş, eləcə də sonrakı icraatlarda ərizəçilər hər hansı bir konkret məbləğə istinad etməmişlər. Bu halda, Məhkəmə qərarın çıxarılması nəticəsində ödənilməli olan məbləğlərin hesablanması zamanı milli hakimiyyət orqanlarının rolunu yerinə yetirə bilməz (bax: Avropa Məhkəməsinin “Lençenkov və digərləri Rusiyaya qarşı” (*Lenchenkov and Others v. Russia*) işi üzrə 21 oktyabr 2010-cu il tarixli qərarı, şikayətlər № 16076/06, 42096/06, 44466/06 və 25182/07, 37-ci bənd). Sonuncular bu cür qiymətləndirmənin aparılması və ərizəçilərin indeksasiyaya dair vəsatətinə baxılması üçün daha yaxşı uyğunlaşmış və təchiz olunmuşlar. Məhkəmə ərizəçilərin Məhkəmə tərəfindən qəbul edilmiş birinci qərarla bağlı dövlətdaxili icraat qaldırmaq cəhdlərinin uğursuzluqla nəticələnməsi faktına etinasız yanaşmır. Lakin, o, icraatın birinci mərhələsi ilə bağlı qeyd edir ki, ərizəçilərin onların xeyrinə çıxarılmış dövlətdaxili qərarın ləğvi nəticəsində çəkdiqləri maddi zərərin əvəzini ayrıca tələb etmələrini göstərən hallar yoxdur (bax: yuxarıda 17-ci bənd). İcraatın ikinci mərhələsinə gəldikdə, dövlətdaxili qərarlardan görünür ki, onların bu dəfə bilavasitə olaraq 19 dekabr 2001-ci il tarixdən 3 mart 2006-cı il tarixədək faktiki olaraq aldıkları pensiya ilə 26 iyul 2002-ci il tarixli qərarın hakimiyyət orqanları tərəfindən onun ləğv edilməsi anınadək indeksasiya aparmaqla icra edəcəkləri halda almalı olduqları pensiya arasında fərqdən ibarət maddi zərərin kompensasiya olunması tələbləri ilə məhdudlaşan vəsatətləri yalnız onların müvafiq prosedurdan istifadə etməmələri səbəbindən rədd edilmişdir (bax: yuxarıda 23-cü bənd).

39. Məhkəmə daha sonra qeyd edir ki, bu qərarla Məhkəmənin Konvensiyanın pozulmasını müəyyən etməsi ərizəçilərə Mülki Prosessual Məcəllənin 392-ci maddəsinə müvafiq olaraq icraatın bərpasını tələb etmək imkanı verir. Beləliklə, Məhkəmə hesab edir ki, mülki icraatın təkrar bərpa olunması və işə onun analoji işlər üzrə presedent praktikasında müəyyən edilmiş prinsiplər nəzərə alınmaqla yenidən baxılması zərər çəkmiş tərəfə kompensasiyanın təqdim edilməsinin ən münasib üsulu olar (bax: digərləri ilə yanaşı, “Xanustaranov Rusiyaya qarşı” (*Khanustaranov v. Russia*) işi üzrə 28 may 2014-cü il tarixli qərar [Komitə], şikayət №2173/04, 57-59-cu bəndlər).

40. Digər tərəfdən, o hesab edir ki, aşkarlanmış pozuntular nəticəsində ərizəçilərə yalnız pozuntunun müəyyən edilməsi faktı ilə kompensasiya oluna bilməyəcək mənəvi zərər vurulmuşdur. İşin hallarını nəzərə alaraq və onları ədalətli əsaslarla qiymətləndirərək, Avropa Məhkəməsi hər bir ərizəçiyə mənəvi zərərin kompensasiyası kimi 2000 avro üstəgəl qeyd olunmuş məbləğə hesablanı biləcək istənilən vergi məbləğlərinin ödənilməsinə qət edir.

B. Ödənişin gecikdirilməsinə görə faizlər

41. Məhkəmə ödənişlərin gecikdirilməsi zamanı faiz dərəcəsinin Avropa mərkəzi bankının son hədd illik faiz dərəcəsinə üç faiz əlavə olunmaqla müəyyən edilməsinə münasib hesab edir.

YUXARIDA GÖSTƏRİLƏNLƏRƏ ƏSASƏN, MƏHKƏMƏ
YEKDİLLİKLƏ

1. şikayəti məqbul *elan edir*;

2. Konvensiyanın 6-cı maddəsinin 1-ci bəndi və 1 sayılı Protokolun 1-ci maddəsinin pozuntusunun baş verdiyini *qət edir*;

3. *qərara alır ki*:

(a) mənəvi zərərin kompensasiyası kimi, qərarın qüvvəyə mindiyi gündən üç ay ərzində Konvensiyanın 44-cü maddəsinin 2-ci bəndinə müvafiq olaraq cavabdeh dövlətin hakimiyyət orqanları hər bir ərizəçiyə ödəniş gününə müəyyən edilmiş məzənnə ilə cavabdeh dövlətin valyutasına çevrilməklə 2 000 (iki min) avro, eləcə də qeyd olunmuş məbləğə hesablanmalı olan bütün vergi məbləğlərini ödəməlidir;

(b) qeyd olunmuş üç aylıq müddətin sona çatdığı andan kompensasiyanın ödənilməsi anınadək bu məbləğlərin üzərinə dəbbə pulunun hesablanması dövrü ərzində Avropa mərkəzi bankının son hədd uçot norması üstəgəl üç faiz həcmində sadə faiz hesablanacaq.

İngilis dilində icra edilib; qərar haqqında bildiriş Məhkəmə Reqlamentinin 77-ci qaydasının 2 və 3-cü bəndlərinə müvafiq olaraq 12 noyabr 2015-ci il tarixində yazılı şəkildə göndərilib.

Andre Vampaş
Katibin müavini

Xanlar Hacıyev
Sədr